Jul 2002. - broj III godina I

cena: donacija

DIREKTNA AKCIJA

oslobođenje radničke klase biće delo samih radnika/ca ili se neće desiti uopšte

Periodični bilten Inicijative za anarho-sindikat.

DA nastavlja tradiciju časopisa "Hleb i sloboda" čiji je prvi broj štampan avgusta 1905. godine u Beogradu.

SABOTAŽA

Sabotaža je sa vremenom, čak i među radničkom populacijom, postala sinonim za neku vrstu nesreće. Industrijska sabotaža, sabotaža proizvodnih pogona, svaka slična vest u očima javnog mnjenja budi neku vrstu nelagodnosti. Dosta sa tim!

Tokom prošlih vremena, vremena slavnih radničkih borbi kroz borbene sindikate *sabotaža* je bila nešto sasvim drugo. Sabotaža je bila jedna od najsuvislijih, najspontanijih odgovora na eksploataciju kojoj su tada radnice i radnici bili izloženi.

Mi smatramo da to vreme ni na koji način nije prošlo. I dalje smo eksploatisani, i dalje kapitalisti i Država uzimaju višak vrednosti našeg rada, meškoljeći se na našim leđima. Vreme je da se *sabotaža* vrati na velika vrata. Da joj se vrati ugled koji joj je, nepravedno, oduzet!

Sabotaža je spasonosna stvar za sve one koji na svojim radnim mestima nisu dovoljno brojni, *sabotažu* je moguće izvesti i ako je izvodi samo jedan čovek. *Sabotažu* je moguće izvesti u svim slučajevima kada su drugi načini borbe onemogućeni.

Štrajk jeste naše najmoćnije sredstvo za borbu, ali nije uvek moguć organizovati štrajk. Nekada borbeni pojedinci i pojedinke ne čine većinu radništva u fabrici ili firmi, ponekada su uslovi pod kojima bi se štrajkovalo toliko loši da je jednostavno neisplativo ići u štrajk. Tada na scenu stupa *sabotaža*!

Gazda može da nas otpusti ako izađemo da štrajkujemo, dakako mi ćemo se buniti protiv toga, ali ponekad nas jednostavno nema dovoljno da bi smo uspeli da nešto promenimo. Gazda može da nas kazni ako mu se verbalno suprotstavimo ili ako ga ne poslušamo, ali on je bespomoćan ukoliko *sabotiramo* "njegove" mašine! Ukoliko smo dovoljno pažljivi neće se znati ko je to uradio, možemo, čak, u dogovoru sa borbenim prijateljem ili prijateljicom iz fabrike "zameniti" *sabotaže* - ti *sabotiraj* mašinu na kojoj ja radim a ja ću *sabotirati* mašinu na kojoj ti radiš.

To je nelegalno! Rekli bi neki. PA ŠTA? Odgovaramo mi. Legalnost nije stvar naša već stvar gazda, nas niko nije pitao da li želimo život pun bede i siromaštva. Sve je to legalno, legalno je da radimo kao stoka a da budemo plaćeni bednim platama (ako smo plaćeni uopšte). Legalno je da nas gazde otpuštaju kako im padne na pamet. Legalno je da oni žive u kućama od 500 dok mi živimo u ćumezima od 20 kvadrata. Sve je to legalno, ali to nije pravedno. A pravednost je jedino što nam je ostalo!

Zašto bi nas bilo briga za gazdine mašine, one su sredstvo kojim se potpomaže naša eksploatacija. Gazda (bilo privatnik, bilo Država) je platio za njih, gazda će platiti i njihovu popravku. Napravimo štetu gazdi, on ionako nama čini štetu svakodnevno!

Organizovati se za *sabotažu* je jednostavno - nađemo nekoliko sličnomišljenika koji shvataju u kakvoj se situaciji nalazimo, vidimo i procenimo stanje u firmi, fabrici, ili kom bilo radnom mestu i osmislimo akciju! Koja je mašina najskuplja, kako joj se može naneti naviše štete? Kako to uraditi a da se prođe neprimećeno? To su pitanja kojima treba da se rukovodimo u našoj akciji.

Pošto smo našli "žrtvu" brzo pristupamo akciji, po mogućstvu dok nam prijatelji "paze leđa" vršimo *sabotažu*, takvu da izazove, ako ne totalnu havariju, a ono barem dugotrajnu onesposobljenost mašine.

Uspele *sabotaže* će nam ulepšati dan(e). Sa svakom uspešnom *sabotažom* naša samouverenost će rasti. *Sabotažom* pokazujemo da, iako smo priklješteni od strane Države i kapitalizma, možemo uzvratiti udarac. A ponekad zadati i neki ošamućujući. *Sabotaža* je način da svoj život učinimo, barem malo, lepšim. Počećemo ponovo da mislimo o sebi kao o ljudima, ljudima koji nisu bačeni u vir i koji čekaju da potonu, već o ljudima koji su takođe spremni da kažu ponešto o stvarima koje ih se tiču u životu. A nema stvari u našem životu o kojoj nismo merodavni da kažemo konačnu reč!

Uvek su postojale, i nažalost još uvek postoje, one bedne individue poznate kao potkazivači. To su bednici koji su u školi prijavljivali druge đake zbog raznoraznih stvari učiteljima i učiteljicama. I na našim radnim mestima postoje takve nakaze. Oni će zarad uspeha na radnom mestu ili iz čiste zlobe prijaviti gazdi ili nadzorniku o tome ko, šta i kako radi. Ko *sabotira*, ko podstiče na štrajk itd. Te bednike treba izolovati, odstraniti iz našeg društva i reći jasno NE! Ne saradnji sa gazdama i Državom koji nas svaki dan sve više ponižavaju. Front *klasnog rata* postoji stalno, i mi se na njemu hteli-ne hteli nalazimo a kada se na njemu već nalazimo onda bi trebalo da se bezrezervno borimo, zato se prema onima koji stoje na drugoj strani barikade mora odnositi bez milosti.

Sipajte pesak u rezervoare kamiona firme u kojoj radite, ispuštajte ulje iz motora, brišite hard-diskove računara u vašoj firmi. Radite na štetu gazda, na štetu onih koji stalno rade na našu štetu.

Organizujte se, pričajte sa prijateljima sa kojima radite, razmenjujte ideje. Organizovanje u jake, borbene sindikate koji će se boriti za slobodu svake individue i za slobodu klase kojoj svi mi pripadamo, klase eksploatisanih, jedini je način na koji ćemo uspeti da promenimo ovo društvo u pravcu slobode, ekonomske i svake druge ravnopravnosti!

Sabotažom ka Generalnom Štrajku
Generalnim Štrajkom ka Revoluciji
Revolucijom ka Anarhiji!

D. K. i S.D.

UVODNA REČ

Prijatelji i prijateljice, sa manjim zakašnjenjem, donosimo vam treći broj ***D**irektne **A**kcije* - biltena Inicijativa za anarho-sindikat.

Nedostatak materijalnih sredstava nam ne dozvoljava da, za sada, povećamo broj stranica biltena te smo pribegli drugačijem načinu uštede prostora - smanjili smo veličinu slova kojim se štampaju tekstovi u ***DA.*** To će nam omogućiti da donesemo veću količinu informacija i da opširnije iznesemo svoje stavove.

Kampanja protiv privatizacije "*Čije su naše fabrike*" privlači sve veći broj ljudi koji shvataju da je jedini izlaz iz ove "bezizlazne" situacije revolucionarno menjanje društva u kome živimo, ili bolje rečeno, životarimo. Priključite se i vi borbi protiv pljačke koju sprovodi Država.

Tekstovima u ovom broju nastavljamo da artikulišemo predloge taktika za borbu protiv kapitalističkog sistema i Države - najrepresivnije institucije današnjice.

Do sledećeg broja!

*Uređivački kolektiva **D**irektne **A**kcije*

"... na socijalnorevolucionarnoj pak, na našoj zastavi, naprotiv, plamenim, krvavim slovima zacrtano je *rušenje svih država, uništenje buržoaske civilizacije, slobodna organizacija odozdo prema gore uz pomoć slobodnih saveza - organizacija razularene nadničarske sirotinje, celog oslobođenog čovečanstva, stvaranje novog opšteljudskog sveta.*"

Mihail Bakunjin

"SRBIJA NA DOBROM PUTU"

Turneja premijera, pod nazivom ''Srbija na dobrom putu'', na najbolji način pokazuje na kakvom smo to putu: premijer putuje po Srbiji, od mesta do mesta, vraćajući se u Beograd po predah (zalogaj uživanja u službenoj vili na Dedinju) iz čega je jasno da nas vlada vozika u krug; od Beograda do drugog mesta prašte obećanja, u povratku sledi zaborav. I tako u svakom gradu koji dođe u uži izbor za turneju. Srbija je, definitivno, na dobrom putu, jer ići utabanom stazom u krug jednostavno predstavlja najsigurniji put.

Ipak, vlada i ministri upiru prste u nezadovoljne i nazivaju ih ''neprijateljima reformi''. Možda ih i čudi što ima toliko nezadovljnih, ali od stalnog okretanja u krug spopala nas je muka i glavobolja. Nije ni sam put toliko problematičan (navikli smo da nas vozikaju, svaka državna vlast radi isto) - mnogo je veći problem sakupiti snagu i uzvratiti sistemu. Neki su toliko naviknuti da budu potkradani i da se ne bune - njihov život se silom prilika, pod pritiskom Države i kapitalizma, sveo na puko preživljavanje i misao da ''može biti i gore, pa je bolje ne buniti se''. Tačno je da gore može biti - svakog dana smo svedoci toga - ali to ne znači da bi trebalo toliko da nipodaštavamo sebe, ili da budemo toliko sebični da se ne zapitamo da li možda svojom pasivnošću podržavamo sistem bede. A nije stvar ni samo u našem potlačenom i ponižavajućem položaju! Država i kapitalizam direktno nam ugrožavaju živote - i to uvek, ne samo u ''vanrednim'' okolnostima, kao što je rat. U ovakvom sistemu neki od nas rizikuju živote na radnim mestima - u rudnicima, fabrikama itd, zbog usredsređenosti poslodavaca isključivo na profit, što podrazumeva trošenje manje novca na obezbeđivanje sigurnosti na radnom mestu. I ne samo to - danas je naročito očigledno da je i na ulici opasnost po naše živote.

Ubijen je Boško Buha, pomoćnik načelnika Resora javne bezbednosti MUP-a Srbije. To je još samo jedno u nizu politikantsko-mafijaških ubistava koja odavno predstavljaju našu svakodnevnicu. Po ko zna koji put nameće nam se zaključak da su Država i mafija samo različite strane iste medalje - obe su neraskidivo vezane za kapitalizam i sistem prinude i iskorišćavanja tuđe radne snage. Sprega Državnog i kapitalističkog kriminala vidljivija je nego ikad, iako je jasno da se nije tek sada pojavila - ta sprega je suština samog sistema, to je jedini način na koji on može da funkcioniše. Zato neka nas ne čude obračuni među pripadnicima nama neprijateljske klase - klase eksploatatora, ljudskog đubreta i šljama. Ipak, imamo razloga za brigu - u tim međusobnim obračunima s vremena na vreme će živote gubiti naši prijatelji i prijateljice, neko koga znamo, neko koga voli neko koga mi znamo - i sve zbog bahatosti i samoživosti tih kapitalističko-mafijaško-državnih parazita. Ubijeni su ljudi na visokim državnim funkcijama, ljudi o čijoj su bezbednosti brinuli toliki telohranitelji i eksperti - ubijeni su oni za koje je, po nekom nepisanom pravilu, bilo nezamislivo da će im život visiti o koncu. Sa druge strane, nas svakodnevno ubeđuju da je policija tu radi naše bezbednosti. Kakve li ironije! U svetlu ovih ubistava, pre će biti da policajac u našem prisustvu znači opasnost, a ne bezbednost! Šta možemo da očekujemo sledeće? Da će se pripadnici kapitalističko-mafijaško-državnih bandi naprasno zabrinuti za bezbednost onih na čijim leđima žive? Ne, rafali će pokositi i one koji su u blizini ''čuvara reda''.

Pogledajte one policajce koji obilaze škole i ''druže'' se sa decom - svi su oni potencijalne žrtve ili izvršioci, a to decu direktno stavlja u bezizlazan položaj - ona moraju biti s ovim psima čuvarima i ubicama, rizikujući sopstvene živote. Ne čuvaju ti psi nas, oni se ne osećaju odgovornim prema nama - već prema svom poslodavcu - Državi. Naravno, iz naših se džepova sve to finansira, ali nas niko ništa ne pita. Policija je tu da bi štitila interese kapitalista, ona je instrument u rukama Države kojim se neposlušni sputavaju i drže u pokornosti. Da je policija tu radi naše bezbednosti, prvo bi raščistili svoje redove, pa bi se onda bacili na naše krvopije - poslodavce i političare. Međutim, ne nadajmo se tome - jedan najobičniji instrument vlasti i kapitala, kakav je policija - biće uvek upravo onakav kakav vlasti i kapitalu i odgovara. Ako je sada to filter za međusobne krvave obračune, onda to i odgovara našim neprijateljima, tako da je suludo i pomišljati da će oni tući svoje pse samo zato što *nama* ugožavaju bezbednost.

Naša je sreća i bezbednost upravo obrnuto srazmerna njihovoj - sve dok oni grabe i kradu, uživaju i gaze, mi ćemo biti ti o čija će se leđa sve to obijati i koji će za sve to plaćati cenu.

Takvo je stanje u policiji, u toj podaničkoj instituciji. A ni u sudstvu stanje nije ni malo drugačije - sudije su potkupljive u istoj meri kao i ranije (da, vlada im je povećala plate, jer će ti ''delioci pravde'' i dalje deliti pravdu onako kako su je političari iseckali i kako su je kome odredili svojim zakonima). Smešno bi bilo reći da je korumpirano sudstvo postojalo samo za vreme Miloševićeve diktature - svako sudstvo koje štiti kapitalistički sistem je upravo do srži korumpirano. Kada su dobili kosku koju im je vlada bacila, sudije su se primirile, svesne da će i dalje uživati povlastice i privilegije, njihova jedina svrha je da šire iluziju pravde - sve dok to odgovara kapitalistima. Koliko je ekstraprofitera odgovaralo za svoj lopovluk (koji je mnogo veći od samog ekstraprofiterstva - taj termin koristi Država da imenuje onaj deo lopovskog dela koji kapitalista nije njoj poklonio!)? Ne, sudstvo je tu da deli ''pravdu'' onako kako su je sklopili naši neprijatelji.

Bune se, međutim, radnici i radnice u sudskoj administraciji, čiji je položaj potpuno drugačiji od položaja sudija. Te radnice i radnici primaju po 50 evra mesečno, kao i mnogi drugi u Srbiji. Oni nisu tu da brane sistem, već da prodaju svoju radnu snagu i znanje, da bi preživeli. Međutim, šanse za bolji život, slobodan život, male su sve dok se radništvo bori razdvojeno i dok potcenjuje svoju snagu. Možda ćemo naučiti da racionalizujemo potrošnju naše ljudske, radničke snage, a ne samo ''angažovane snage'' struje. Još jedna cena koju moramo da plaćamo našim krvopijama! U neku ruku to povećanje cene struje i nije tako loše - moža ćemo manje gledati TV i sva ona licemerna lica koja nas otvoreno lažu i potcenjuju. Tada bismo prestali da radimo za druge i počeli da ubiramo plodove svog rada, otarasili bismo se parazita: političara i poslodavaca. Ali, eto, za sada samo trpimo ono što oni nazivaju racionalizovanjem potrošnje. Gde god mogu, Država i kapitalizam će nas potkradati i ucenjivati.

Ipak, izgleda da smo zaista na dobrom putu - mada to nije put na koji bi nas vlada odvela. Nezadovoljstvo radnika i radnica je preveliko, nakon toliko godina prevara i laži političari sve manje mogu da računaju na podršku; ne treba nam Tito, Milošević, Panić ili Koštunica - sve su to paraziti bez kojih se može i *mora*! Štrajkovi po Srbiji pokazuju da je nezadovoljstvo moguće artikulisati i izraziti, čak i pod uslovima razmahivanja neoliberalnog kapitalizma. Međutim, nedostaje nam radikalni raskid sa podaničkim i sebičnim: nismo izolovani, svi smo zajedno u ovom loncu i sloboda jednog/e zavisi od slobode svih. Potrebno je da raskrstimo sa oslanjanjem na političare, na njihova zašećerena obećanja i planove, kao i da preuzmemo svu odgovornost u svoje ruke. Mi smo ti koji su kompetentni da odlučuju o svojim životima i svom radu, to ne smeju biti neke institucije koje upravljaju u naše ime, a protiv nas!

Štrajk je oružje naše pobede, ali on mora biti masovan, opšti - on mora biti generalan. Samo generalni štrajk parališe kapitalizam i Državu, predstavljajući naše najefikasnije oružje za ucenjivanje neprijatelja. Danas vlada i poslodavci mogu da upiru prstom u radništvo Robnih kuća, železničare, bilo koga ko štrajkuje u svojoj grani industrije - i da ih okrive za kočenje ''reformi'', ali takvo licemerje ne bi bilo moguće kada bi se proizvodnja zaustavila u potpunosti. Korak dalje od zaustavljanja proizvodnje je preuzimanje industrije u svoje ruke, odstranjivanje svih krvopija - gazda i političara - i konačno uviđanje da je svet naše slobode na dohvat ruke.

Mi gradimo ovaj svet, mi možemo da ga menjamo: *anarho-sindikalizmom do anarhije!*

D.Š.

KAMPANjA PROTIV PRIVATIZACIJE

PROGLAS KAMPANjE PROTIV PRIVATIZACIJE

Privreda i ekonomski kapaciteti jesu u lošem stanju. Razlog za to je ratna politika prethodnog režima, pljačka društvenog bogatstva koju su vršili nosioci tog režima, kao i kvazi-društveni karakter svojine nad sredstvima za proizvodnju.

Privatizacija koja sada uzima puni zamah je samo finalni čin pljačke privrede i najširih slojeva stanovništva. Otpuštenim radnicima/cama, nude se lažna obećanja, socijalni programi da bi se kupio socijalni mir. Razlika je samo u tome što pljačka sada ima otvoren kapitalistički oblik koji služi za prikrivanje razbojničke otimačine *naših fabrika*.

U dugotrajnoj vladinoj propagandnoj kampanji poručeno nam je da će privatizacija spasiti ekonomiju ove zemlje. Mi smatramo da to nije tačno i želimo da to kažemo u kampanji pod nazivom:

Čije su naše fabrike?

Cilj naše kampanje je da nizom akcija na ulici, u fabrikama, na mestima gde se štrajkuje, kao i svuda gde će se tek javljati izlivi nezadovoljstva, jačamo klasnu svest onih koji su pljačkani i koji pokušavaju da žive od svog rada.

Pozivamo sve one koji su osiromašeni i obespravljeni u ovoj zemlji da podrže naše akcije. Mi se nalazimo u teškom položaju i istrajaćemo u borbi kako bi se konačno počelo živeti životom dostojnim čoveka.

ZA KLASNU BORBU!
PRIVATIZACIJA JE PLJAČKA!

WWW.PROTIVPRIVATIZACIJE.ORG

Avanture Tintina – Oslobađanje

NASTAVIĆE SE

ŠTA JE IAS?

Inicijativa za anarho-sindikat (**IAS**) je propagandno/borbena anarhistička, preciznije anarho-sindikalistička, organizacija.

Borimo se za društvo koje će biti bazirano na individualnoj slobodi, ravnopravnosti, solidarnosti i međusobnoj pomoći lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom. Smatramo da je za ostvarivanje naših ideja neophodno raskrstiti sa svakim oblikom autoritarnog načina organizovanja. Zbog toga se organizujemo, na našim radnim mestima, u obrazovanim ustanovama, i uopšte svim mestima na kojima smo poniženi i eksploatisani, na principima nehijerarhijske direktne demokratije.

Svet je podeljen na dve klase: klasu eksploatatora i klasu eksploatisanih, stoga su za nas neprijatelji ***slobode*** svi oni koji pokušavaju da održe ili pogoršaju takvo stanje. Boreći se za besklasno društvo borimo se protiv države strukture čija je jedina svrha obezbeđivanje i zaštita interesa vladajuće klase, kapitalističkih odnosa u društvu - odnosa u kome kapitalista živi od viška vrednosti tj. neplaćenog rada radnika i radnica. Svakako, našu borbu čini i borba protiv svih negativnih proizvoda takvog društva: svake vrste nacionalizma, diskriminacije na osnovu rase, pola ili seksualnog opredeljenja; kao i crkve - institucije koja zrači svojom konzervativnošću i mržnjom prema slobodi.

Jasno nam je da je ispunjenje naših konačnih zahteva /oslobođenje radničke klase i svih individua koje je čine, ukidanje Države i kapitalističkog sistema/ potpuno suprotno interesima politikanata i gazda stoga smo, pored svakodnevnih borbi na radnom mestu za poboljšanje uslova rada, svesni nužnosti radikalnog raskida sa ovakvim društvom i njegove revolucionarne promene.

Inicijativa za anarho-sindikat

Kontakt telefon:064/230-6335

E-mail: info@inicijativa.org

Web: www.inicijativa.org

DEMONSTRACIJE IAS-a PROTIV SASTANKA G8

U sredu, 26. juna, *Inicijativa za anarho-sindikat* je održala demonstracije protiv sastanka G8, ispred kanadske ambasade, u znak solidarnosti sa demonstrantima širom sveta koji su na isti dan protestovali. Samit G8 održavao se u Kanadi, u malom planinskom naselju nedaleko od Otave, jer su, poučeni iskustvom, organizatori očekivali velike demonstracije naročito ako se samit održava u nekom od većih gradova. Najbrojnije demonstracije održane su, naravno, u Otavi, gde se okupilo 3000 antikapitalista i antiglobalista.

Iako su mediji bili obavešteni, kao prilikom prethodnih demonstracija koje je IAS organizovao, najveći broj njih nije preneo nikakvu informaciju, što očigledno pokazuje da se ništa nije promenilo u sprezi medija i vlasti. U svakom slučaju, pozvali smo naše članstvo, kao i naše prijatelje i prijateljice, da se okupe pred kanadskom ambasadom u 14 časova. Konačno, usled medijske ''blokade'' i ''špica'', okupilo se nešto više od trideset ljudi. Ispred ambasade smo započeli deljenje letaka koji su ukratko objašnjavali zašto je neophodno suprotstaviti se kapitalizmu i globalizaciji; deljenje letaka smo nastavili i posle demonstracija. Za to vreme, policija nije pravila probleme - čak ni kada smo ispred ambasade postavili posmrtni venac sa porukom ''Poslednji pozdrav za G8 od IAS-a'', i neupaljeni molotovljev koktel sa porukom: ''Sledeći put će biti upaljen!''.

Nakon tridesetak minuta protestovanja pred ambasadom, blokirali smo ulicu Kneza Miloša na dvadesetak minuta, zastavama i transparentima zaustavljajući saobraćaj. Bez ikakvih sukoba sa policijom, snagama nereda, završili smo demonstracije i uputili se ka gradskom parku, Kalemegdanu, da se odmorimo. Nekoliko policajaca nas je sve vreme pratilo, kroz ceo grad, čak do Kalemegdana, očigledno nemajući preča posla (iako Dušan Mihajlović izjavljuje da policija tačno zna gde su legla kriminala i ko je za šta odgovoran!). Nakon petnaest minuta, na Kalemegdan dolaze i policijska patrolna kola, odvodeći jednog od naših članova da ''da neke podatke'' i jasno nam naglašavajući da ''nije priveden'' i da ga sačekamo. S obzirom da je bilo interesantno dobacivati našim plavim ''čuvarima'' i slušati poučne odgovore, ostali smo na kalemegdanskom svežem vazduhu - svežem, iako su nedaleko od nas smrdeli kapitalistički psi čuvari.

Međutim, ubrzo saznajemo da je naš član priveden na informativni razgovor, da je nabeđen da je ''organizator'', i da je tokom dva sata prebacivan iz jedne policijske stanice u drugu, propitivan o našem listu ''Direktna Akcija'' i našoj organizaciji, itd. Optužen je za ''organizovanje ilegalnih demonstracija'', i uskoro će biti pred sudom kapitalističke ''pravde'' (naravno, ako Batić sa sudijama postigne dogovor oko toga koliko će koštati sprovođenje lopovske pravde).

U svakom slučaju, policijska represija nije ništa novo.
Vlada koja igra po diktatu svetskih lopova nije ništa novo.
Državno-kapitalistčka diktatura nije ništa novo.
Zar ne?
Uništimo sve to i uzmimo slobodu koja nam pripada!

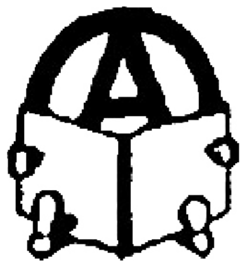
M.M.

DISTRIBUCIJA *DIREKTNE AKCIJE*

D**irektna **A**kcija* je sve više i više čitana i izvan Srbije. Na listi ljudi koji dobijaju ***DA je mnogo onih koji govore naš jezik ali ne žive ovde. Stoga smo odlučili da distribuciju ***DA*** decentralizujemo, učinimo jednostavnijom i za vas, naše čitaoce i čitateljke, i za nas koji je stvaramo.

Ukoliko živite u nekoj od sledećih Država a želite da dobijate ***DA*** (bilo pojedinačne primerke bilo veće količine) kontaktirajte naše prijatelje:

Za Bosnu i Hercegovinu:

Predrag Jovanović, ab_useyu@yahoo.co.uk

Za Makedoniju:

Alek Kuzmanovski, ++389-70-570-905

Za Hrvatsku i Sloveniju:

Robert Fistrić, ++385-91-549-5467

LOKALNE GRUPE I KONTAKTI IAS-a

Unutar *Inicijative za anarho-sindikat* aktivno je nekoliko lokalnih grupa, takođe IAS ima kontakte u nekim gradovima Srbije. Ukoliko želite da nas kontaktirate evo načina:

Ada: 064/228-1388

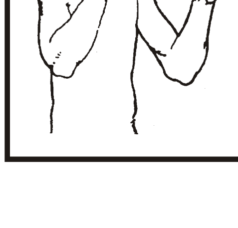
Beograd: 063/263-775

Novi Sad: 064/209-9360

Čačak: 063/367-062

Šabac: 064/209-9360

Priključite se borbi za slobodu!
Učlanite se u lokalnu grupu ili pokrenite jednu u vašem mestu!

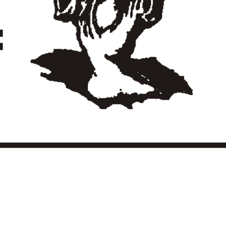
PRIMAJTE ***D**IREKTNU **A**KCIJU* NA KUĆNU ADRESU!

POZOVITE:

063/263-775

ili pišite na e-mail:

da@inicijativa.org

MEĐUNARODNO UDRUŽENJE RADNIKA/CA

Međunarodno **U**druženje **R**adnika/ca je internacionalna spona koja okuplja anarhističke, anarho-sindikalističke i revolucionarno-sindikalističke organizacije iz celog sveta. **MUR**, koje nastavlja tradiciju I internacionale, je re-osnovano u Berlinu 1922. godine i ove godine proslavlja, borbeno kao i uvek, osamdesetogodišnjicu svog postojanja. Istorija **MUR**-a je istorija njegovih sekcija a u jednom trenutku **MUR** je okupljalo nekoliko miliona radikalnih radnica i radnika. Početkom devedesetih godina XX veka **MUR** počinje ponovo da raste i danas sekcije **MUR**-a postoje u većini evropskih zemalja, sa posebnom zastupljenošću u Španiji i Italiji, kao i u velikom broju zemalja širom sveta. U ovom delu ***D****irektne* ***A****kcije* ćemo donositi vesti o akcijama sekcija **MUR**-a.

ŠPANIJA: Jedan dan pre početka jednodnevnog *generalnog štrajka* koji se odigrao u Španiji 20. Juna, otpušteni radnik Migel Anhel, član španskog anarho-sindikata **CNT** vraćen je na posao. Dnevni list ABC koji je otpustio Migela je podlegao pritisku koji su na njega izvršile anarho-sindikalističke organizacije kako širom sveta, tako i u samoj Španiji. Još jedna dobijena bitka!

ŠPANIJA: ŠiromŠpanije 20. juna je održan jednodnevni *generalni štrajk*, štrajk koji su organizovali i podržali svi španski sindikati. Procenjeno je da je više od 84% radništva učestvovalo u štrajku i da je na taj način gotovo potpuno, na jedan dan, zaustavljena industrija cele Španije.

Na madridskim ulicama nije bilo moguće videti niti jedan jedini autobus što pokazuje da su radnici/ce iz sektora javnog prevoza do kraja podržalii štrajk koji je imao za cilj da iskaže proteste protiv nezaposlenosti i reformi u zakonu o radu.

CNT, španski anarho-sindikat, je saopštio da je u koloni koju su oni organizovali učestvovalo preko 15,000. ljudi koji su nosili neke od sledećih transparenata:

Promena zakona o radu popovima!

Prededniče Aznar, primeni reforme na sebe!

Sindikalno jednistvo, da u borbi!

Primenite zakon o imigrantima na monarhiju!

Rešenje? Revolucija!

SLOVAČKA: Slovačka sekcija **M**eđunarodnog **U**druženja **R**adnika/ca **Priama Akcia** je organizovala demonstracije ispred Poljske ambasade u Bratislavi. Povod za demonstracije je slučaj poljskog anti-fašiste Tomasa Wilkosewskog koji je u samodbarni ubio neo-nacističkog skinheda. Demonstracije su prošle mirno, iako članovima **PA** nije dozvoljeno da predaju protestno pismo poljskom ambasadoru.

NORVEŠKA: NSF, norveška sekcija **MUR**-a je organizovala, veoma posećeno, predavanje "Protiv Svetske Banke i kapitalističke globalizacije". Predavanje je organizovano uoči konferencije ABCDE koju organizuje Svetska Banka. **NSF** je takođe učestvovala i u demonstracijama koje su za tu priliku priređene za vreme sastanka.

INTERNACIONALNO: Sekretarijat **M**eđunarodnog **U**druženja **R**adnika/ca je ovlastio špansku sekciju **MUR**-a **CNT** da organizuje sledeći kongres **MUR**-a. Kongres bi trebao da se održi u Španiji tokom jeseni 2003. godine. Na tom kongresu će, najverovatnije, **IAS** postati punopravna sekcija **M**eđunarodnog **U**druženja **R**adnika/ca

Više od 15,000. anarhista/kinja je pokazalo svoj protest protiv kapitalizma i Države tokom generalnog štrajka u Španiji 20. juna

VESTI IZ SVETA

Ovaj deo ***D****irektne* ***A****kcije* ćemo posvetiti anarhističkim borbama u svetu. Pokušaćemo da izaberemo najznačajnije kao i najzanimljivije događaje koji su obeležili prethodni mesec, ali i one koji će se tek dogoditi.

ITALIJA: U nedelju, 14. Jula, preminuo je, od raka čuveni italijanski anarhista Pietro Valpreda. Valpreda je postao poznat posle nameštenog sudskog procesa kojim je 1971. godine osuđen zbog bacanja bombe na jednu banku u Milanu. On je, nevin, proveo u zatvoru više od 6 godina sve dok nisu pred sud izneti novi dokazi koji su pokazali da su za napad odgovorni trojca pripadnika italijanske fašističke organizacije. Ranije plesački radnik Valpreda je, posle puštanja na slobodu, pored rada u lokalnoj anarhističkoj grupi, počeo da se bavi pisanjem detektivskih romana. Sa Valpredom se oprostilo nekoliko hiljada anarhista i anarhistkinja iz celog sveta koji su se okupili/e u Milanu na sprovodu. Slučaj Pietra Valprede još jednom pokazuje da Državni sistem, u sprezi sa fašisoidnim elementima u društvu, ne preza ni od čega u borbi protiv ljudi koji se bore za slobodu.

Posmrtni kovčeg Pietra Valprede

ITALIJA: Na demonstracijama Anti-rasističke mreže koje su se dešavale u Veneciji 15. Juna došlo je do nemile situacije. Devojka, članica **I**talijanske **A**narhističke **F**ederacije, pokušavala je da prodaje glasilo **IAF**a, časopis "Umanita Nova" (Novo Čovečanstvo) ali je u tome fizički sprečena, od strane "anti-globalističke" grupe Disobedienti. Ona je došla u verbalni sukob sa jednom od urednica lokalnog "anti-globalističkog" radija "Šervud" te je, zbog uvreda koje je uputila, kao odgovor, urednici fizički maltretirana od strane dvojce grubijana iz Disobedienti grupe. Ponovo se pokazuje da je "anti-globalizam" uzet kao maska za mnoge odurne, kontra-revolucionarne i nadasve autoritarne pojedince koji smatraju da imaju prava da određuju šta će se dešavati na demonstracijama a šta ne. Potrebno je povući jasnu crtu između anarhistčkog pokreta, koji je suštinski pokret revolucionara i revolucionarki, sa jedne strane i pokreta oportunista i lovaca na pozicije koji pokušavaju da pod maskom "anti-globalizma" poture svoje nazadne ideje. Dosta je sa Socijalnim Forumima, dosta je sa pokretom pokreta, dosta je sa ograđivanjima od *crnog bloka* potreban nam je jedan pokret, jak, revolucionaran, klasno orijentisani anarhistički pokret!

SLOVENIJA: Već više od nedelju dana u skvotu (okupiranoj kući) **AC Molotov** u Sloveniji se odvija borba između anarhističkih aktivista/kinja koji/e se bore za pravo na život u neupotrebljenoj zgradi i firme koja pokušava da im to pravo oduzme. Zgrada koja je vlasništvo Slovenačke Železnice je zapala za oko vlastima kao jedno od retkih mesta u kojima se razvija alternativna politika, politika borbe protiv eksploatacije, borbe protiv Države i kapitalizma. Jednog jutra su se pred skvotom pojavili izbacivači privatne firme za obezbeđenje "G7" koji su zabranili ljudima da unose u skvot hranu i piće misleći da će na taj način prinuditi naše prijateljice i prijatelje da se "mirno" isele, odnosno napuste **AC Molotov**. Jasno ljudi iz skvota su se organizovali, pokrenuli veliku kampanju, koja je imala mnogo odjeka i širom sveta, i blokirali taj pokušaj izbacivanja. Država i kapitalizam su bili primorani da prihvate pregovorei za sada se čini da će svi zahtevi naših prijatelja/ica biti prihvaćeni! Još jednom se pokazalao da je direktna akcija jedini metod borbe koji eksploatisanima omogućava pobede u svakodnevnim bitkama sa aparatima represije!

Borba se nastavlja u AC Molotov-u!

Direktna Akcija *je bilten koji uređuje kolektiv ljudi koji su delegirani od strane članstva Inicijative za anarho-sindikat.* ***DA*** *se štampa uz pomoć solidarnih priloga članova/ica* ***IAS****-a i međunarodnog anarho-sindikalističkog pokreta - zato je svaka donacija više nego dobrodošla.*